

גם הפעם

גם הפעם
כבפעם ההיא
שחלפה בפעמי שועל
בין אשכולות מלים משתעשעות
פעם כך ופעם
כך

אם כך ואם כך
אך קלו מאד
פעמי

כתוב

כתוב
בשפת עליה
רועד
ברוח

משהו כתוב
שלא לפענוח
לעיני בשר
ודם

נדהם
מעצם היותו אדם
וחם
כואב לעצם היותו
כזה

הוזה היותיו באפולונית
אדמו
להתעטף בסוד חמו
להכתב בו כמו
שיר

אנטון שמאס

העכביש של רבי נחמן

אני הופך דפים, מדי לילה, ומרחם על גופי.
אין שום קשר בין שני המעשים, אך יתכן שזה סופי.

בבואי אצל המלים, קשה לי להחליט — באיזו שפה
עולה הצעקה בסמפונות, ומתמוטטת בקפלי מחי, רפה.

רהיזות נוגעת בי התנומה, מדובבת, ואחר אינה מרפה.
בחילת הערנות מתהפכת בקרבי כחרב. ומצפה.

האצבע משתהה. מהססת. מעט והיא תגע בענבל.
צעקה, כנחש, תפרץ. ובגרוני יותר העור שנשל.

אני מרחם על גופי האורב לי מעבר לדף ומתכווץ.
מה יאמר אם ידע שאין הדף מגן עליו. ועלי לא כל שכן.

אחד משנינו אינו יודע מה לו מצפה מעבר לדף.
אחד משנינו יודע. והוא צועק כל הלילה כמו מטרח.

במקום של נקישות הפטיש

במקום של נקישות הפטיש המדודות
במלאכה לא ידועה ליד הנהר, במקום
של האבוקות הנדות, של הבקבוק,
האנושי והחנוק, בשולי המים,
במקום שגדות בן לא התנסיתי,
מתחו גבול של ארעי, הנפרץ כל בקר,
בבוא מים חרישים אל תחת השלחן,
שם היתה ההתחלה, משם הצער,
שגם כאן קובע לו זמנים ללא סבה,
בא ושוהה וטורד אותי משנתי,
מציב אותי, באמצע לילה שכלו חשך,
בלב החצר החשופה והשקטה,
— איש שהפחד מקנה לו זקיפות קומה —
עומד ומתכווץ במקרים סביב,
עד שעתים שקבעתי לו יעברו,
ואיני זוכר מה עשיתי אז,
כשנגשה רפסודה, עמוסה בצרורות,
שטה אלי, כידועת את דרכה,
מה עשיתי אז להשיבו אחור, להמנע
מהמאמץ המפתיע וחסר התועלת?

נתן יונתן

רחק לאט

"הן הרוח חפצה אך הבשר רפה"
לוקאס; י"ד 38

רחק לאט. רק לא שגאה
הבשר שלהט כבה
לא ענייני אהבה לא
מעשה אדם וחוה, אולי
נחש טבע בירכי
אבל הטל שלאחר חצות
את חטאי רחץ
והבקר נמלא יסמין
ופריחה מתוקה
מי שבדה את נהר השכחה
ידע טעם בגידה
רחק לאט. הרדם אלי
תרדמה אמתית אולי תשיטך
אל מי-מנוחה
שמעתי אותך מדבר מתוך שנה:
"מישהו משנינו הולך למות
וזה לא את"
אל תפחד. רק הבשר היה רפה
נפלנו עיפים וכח הגופים נצח
אבל תשמע איך הרוח
חפצה
רק עם אותו יורד זמים
להפליג
יפה כמוך ותמיר
וכזה הוא ישאר תמיד בעולמי.

דן לוי *

צפור חדשה שורקת צלצול
מי קרא לאחד?
אחד תמיד לבד
הוא נכנס בדלת ברזל ויוצא בדלת עצים:
בצל עובר נמר. ענף נכפף ושקט.